

ANSA/TC16
AS 700:2017/IMAS

د افغانستان اسلامي جمهوریت
د ستندرد ملي اداره " انسا "

ستندرد ملي
سیستم های علامت گذاری پاکسازی
ماین ها/ مهمات باقیمانده از جنگ

سال ۱۳۹۶

حق طبع و نشر محفوظ است

ستندرد ملی سیستم های علامت گذاری با کسازى ماین ها و مهمات باقیمانده از جنگ ماین پاکی براساس ستندرد بین المللی
ماین پاکیا قتباس و تدوین گردیده است.

**The National Standard of Mine/ ERW Clearance Marking System Mine Action
has been adopted from the standard of IMAS.**

فهرست

پیشگفتار

مقدمه

کمیته تخنیکي ملي

منظور شده

اختصارات

معرفی، هدف، علامت های کنترولی ، نقطه راهنمایی

نقطه بارز ، نقطه آغاز ، نقطه دور

نقطه وسط ، علامت گذاری توسط سنگ ، علامت گذاری در دهلیز ماین پاکی

سیستم حصارها و علامت گذاری های دایمی ساحات خطرو علامت گذاری یک ساحه رها شده/وا گذارپشده

ماخذ

صفحه

الف

ب

ج

د

ه

۱

۲

۳

۴

۵

پیشگفتار

اداره ملی استاندارد (انسا) یگانه مرجع با صلاحیت تدوین استاندارد های ملی در افغانستان میباشد. استاندارد های ملی در مطابقت با استاندارد های منطقوی بین المللی و با در نظر داشت شرایط عینی اقتصادی و تجارتي در کشور انکشاف می یابند. تدوین استاندارد های ملی بر مبنای حکم ماده نهم قانون استاندارد و طرز العمل فعالیت کمیته های تخنیکي صورت میگیرد.

کمیته های تخنیکي تدوین استاندارد متشکل از ادارات ذیربط دولتی، سکتور خصوصی، مراجع علمی و اکادمیک میباشد. تدوین یک استاندارد ملی بر اساس درخواست یکی از جوانب ذیربط و یا اولویت بندی کمیته در دستور کار کمیته تخنیکي شامل میگردد. مسوده استاندارد های ملی توسط گروه های کاری موظف در مطابقت با یکی از استاندارد های بین المللی در همین زمینه که در کمیته تخنیکي بر آن توافق شده باشد ترتیب شده و متعاقباً مسوده ابتدایی در کمیته تخنیکي مورد بحث قرار گرفته نهایی میشود. هرگاه تعدیلات و تحریفات عمده در استاندارد بین المللی رونما نگردیده باشد جهت کسب منظوری از طریق دارالانشای استاندارد به شورای عالی استاندارد تقدیم میگردد. هرگاه در استاندارد بین المللی تعدیلات و تحریفات عمده وجود داشته باشد برای مدت شصت یوم جهت نظر خواهی به نشر میرسد. استاندارد ملی بعد از منظوری شورای عالی استاندارد طبع و نشر گردیده و هکذا شامل مجموعه استاندارد های ملی افغانستان میشود.

استاندارد ملی سیستم های علامت گذاری پاکسازی ماین ها/ مهمات باقیمانده از جنگدر کمیته تخنیکي ملی تدوین استاندارد های ماین پاکی (ANSA/TC16) تدوین گردیده است.

متن یک استاندارد ملی در کل یا قسماً میتواند در مقررات تخنیکي مربوطه شامل گردد. اما باید اطمینان حاصل شود که آخرین چاپ استاندارد ملی بکار گرفته شده است. هر استاندارد ملی نخست یک سال بعد از منظوری آن و متعاقباً در هر سه سال مورد تجدید نظر قرار گرفته مجدداً طبع و نشر میگردد.

حق چاپ و نشر استاندارد های ملی برای اداره ملی استاندارد محفوظ بوده و تنها نسخه اصلی استاندارد که از اداره ملی استاندارد خریداری شده باشد مدار اعتبار بوده و بر آن استناد شده میتواند.

اداره ملی استاندارد در قبال استفاده از نسخه های منسوخ یا تعدیل شده استاندارد ملی افغانستان از جانب نهاد های دولتی و غیر دولتی هیچگونه مسولیت ندارد.

مقدمه

ماین ها در افغانستان از آغاز جنگ های سال ۱۳۵۷ بدینسو به پیمانہ ای وسیع مورد استفاده قرار گرفته اند. نیرو های روسی و نیروهای افغانی که از حمایت نیرو های روسی برخوردار بودند عمدتاً ماین های ضد پرسونل را فرش نموده در حالیکه مجاهدین بمنظور مختل ساختن جریان سیر و حرکت تانک ها و وسایط نقلیه قوای روسی و دولت آنزمان از ماین های ضد تانک کار میگرفتند. استفاده از ماین های ضد پرسونل و ضد تانک در جریان جنگ های داخلی بعداً نیز به شدت ادامه یافت که بالاخر از حادثه یازدهم سپتامبر، عملیات نظامی قوای ایتلاف بین المللی نیز باعث تراکم هر چه بیشتر مهمات باقیمانده از جنگ در کشور گردید.

آلودگی وسیع کشور به ماین ها و مهمات باقیمانده از جنگ، تاثیرات ناگوار قابل ملاحظه اجتماعی و اقتصادی را به همراه داشت. موجودیت ماین ها باعث کاهش زراعت، افزایش هزینه ترانسپورت و ایجاد موانع فراراه بازگشت عودت کنندگان و استقرار مجدد آنها گردید. بر علاوه تاسیسات عامه از قبیل مکاتب، مراکز صحتی، فابریکات، و هزار ها هکتار زمین زراعتی به سبب موجودیت ماین ها از استفاده باز ماندند. ماین های وسط و کنار جاده که توسط نیرو های درگیر به هدف جلوگیری از پیشروی جناح مقابل کارگذاری شده بودند منجر به ایجاد محدودیت های جدی در ترانسپورت گردیده انتقال اموال و همچنان تاثیرات سو بالای انسانها گردیده و باعث کشته شدن و زخمی شدن تعداد قابل ملاحظه انسانها نیز گردید.

باوصف پیشرفت های چشمگیری در عرصه ماین پاکي، در حال حاضر افغانستان هنوز هم یکی از کشور های دارای بلند ترین سطح آلودگی با ماین و مواد منفجر ناشده میباشد. بیش از یک میلیون افغان در فاصله ۵۰۰ متری ساحات ملوث با ماین زندگی میکنند. هشتاد فیصد ساحات باقیمانده ملوث با ماین و مهمات باقیمانده از جنگ زمین های زراعتی را از دسترس خارج ساخته اند که یک مانع عمده در کشوریکه حدود ۸۰ فیصد مردم در سکتور زراعت مصروف میباشند، پنداشته میشود. یک قسمت عمده ساحات ملوث با ماین در فاصله ۲۰۰ متری زیربناهای مهم مانند سیستم های آبیاری، سرک ها، مراکز صحتی، کمپ های بیجا شدگان داخلی، میدان های هوایی، لین های برق و پل ها موقعیت دارند.

بمنظور ارایه خدمات ماین پاکي با کیفیت عالی و دادن اطمینان به استفاده کنندگان، تمویل کنندگان، سکتورهای انکشافی و دولت افغانستان ریاست انسجام و هماهنگی تطهیر ماین ستندردهای ماین پاکي را برای پروگرام ماین پاکي افغانستان آغاز نمود. ریاست انسجام و هماهنگی تطهیر ماین به نمایندگی دولت افغانستان، به کمک مرکز بین المللی ژنیوا برای ماین پاکي بشردوستانه (GICHD) و همچنان سهم گیری فعال موسسات ملی و بین المللی ماین پاکي که در افغانستان فعالیت دارند مسولیت ساختن ستندرد های ماین پاکي افغانستان را به عهده گرفت.

با امضای تفاهم نامه میان ریاست انسجام و هماهنگی تطهیر ماین و اداره ملی ستندرد (انسا) در سال ۱۳۹۰ تصمیم اتخاذ گردید تا با ایجاد کمیته تکنیکی ملی تدوین ستندرد های ماین پاکي (ANSA/TC16) ستندرد های مربوطه از طریق کمیته متذکره طی مراحل و منحیث ستندرد های ملی افغانستان مورد استفاده قرار گیرد.

مسوده ستندرد سیستم های علامت گذاری پاکسازی ماین ها/ مهمات باقیمانده از جنگ ماین پاکیتوسط ریاست انسجام و هماهنگی تطهیر ماین ترتیب و در اولویت کاری کمیته تکنیکی ملی تدوین ستندرد های ماین پاکي قرار گرفته و از طریق کمیته تکنیکی ملی ستندرد های ماین پاکي نهایی گردید است.

ستندرد ملی نشانه گذاری در پاکسازی ماین ها و مهمات باقیمانده از جنگ جزاین فصل بوده که توسط آن میتوان ساحات خطرا را به گونه واضح و غیرمبهم مشخص ساخته، در کاهش تلفات ملکی و کنترل عملیات ماین پاکي کمک مینماید.

به منظور استفاده موثر تر از منابع موجود برای پاک سازی ساحات از وجود ماین ها و مواد منفجرناشده و عرضه خدمات آگاهی ازین خطرات و همچنان حمایت از اشخاص دارای معلولیت، ضرورت مبرم به داشتن سیستم های علامت گذاری پاکسازی ماین ها/ مهمات باقیمانده از جنگ میباشد که باید همه موسسات زیربط آنرا در نظر گرفته و مطابق به مقتضیات این ستندرد امورات سیستم های علامت گذاری پاکسازی ماین ها/ مهمات باقیمانده از جنگ شان را ترتیب و تنظیم نمایند.

به منظور حفظ صحت و مصیونیت استفاده کنندگان و هماهنگی با پیشرفت های جهانی در زمینه، ستندردهای ملی ماین پاکي افغانستان در مواقع مناسب مورد تجدید نظر قرار گرفته و هر نوع پیشنهاد موثر که در اصلاح یا تکمیل این ستندرد به اداره انسا مواصلت ورزد بعد از مطالعه و تایید کمیته مربوطه در هنگام تجدید ستندرد متذکره در نظر گرفته خواهد شد.

کمیٹہ تخنیکي ملي

اسم	درجہ تحصیل	ادارہ مربوطہ
ریس		
میر محمد	لیسانس انجینری ساختمانی	موسسه ماین پاکی MCPA
سکرتر		
عنا یت الہ شفق	مافوق بکلوریا	ریاست انسجام و ہمآہنگی تطہیر ماین
اعضا		
برید جنرال محمد شفیع بہیر	ماسٹر علوم تخنیکي	وزارت دفاع ملی
عبدالرازق ابراہیمی	ماسٹر طب	وزارت صحت عامہ
میرمحمد شاکر سادات	ماسٹر ادبیات	موسسه ماین پاکی G4S
سمونوال محمد محسن خالقیار	لیسانس اکادمی پولیس	وزارت امور داخلہ
پیر محمد پارسا	لیسانس تاریخ	ریاست عمومی ادارہ ملی حفاظت محیط زیست
دگرمن عابدالرحمن	لیسانس انجینری	قوماندانی اکادمی نظامی
پوہنیار سمونمل روح اللہ حفیظی	لیسانس انجینری	قوماندانی اکادمی پولیس
میرزا محمد احمدی	لیسانس نظامی	موسسه ماین پاکی ATC
محمد آصف رحیمی	لیسانس اقتصاد	موسسه ماین پاکی DAFA
محمد طاہر مطیع	لیسانس انجینری نظامی	موسسه ماین پاکی DDG
اولیا مایار	دیپلوم انجینری میخانیک	موسسه ماین پاکی HI
سید قاسم مروت	لیسانس حربی پوہنتون	موسسه ماین پاکی HT
شاہ ولی ایوبی	لیسانس اقتصاد	موسسه ماین پاکی MDC
احمد فواد شریفی	محصل حقوق	ریاست عمومی امنیت ملی
گل آقا مرزایی	بکلوریا	ریاست عمومی ادارہ ملی مبارزہ با حوادث
محمد ظاہر پارسا	بکلوریا	موسسه ماین پاکی استرلنگ

تحت نظر:

پوہنیار دکتور مجیب الرحمن خطیر معاون تخنیکي ادارہ ملی ستندرد (انسا)

منظور شده توسط: شورای عالی ستندرد**رئیس جلسه**

جلالتمآب استاد محمد سرور دانش

معاون

داکتر نقیب الله فایق

اعضا

نجیب الله وردک

محمد اسمعیل رحیمی

عبدلوهاب بالا کرزی

داکتر سید ولی سلطان

احمد جان نعیم

عبدالقدیر جواد

دیپلوم انجینر احمد ولی شیر زی

دیپلوم انجینر امرالدین سالک

سید احمد شاه سادات

سر محقق رحمت گل احمدی

شهزاده مصطفی ظاهر

عبدالله حبیب زی

احمد توفیق داوری

انجینر سید محرم سادات

سکرتار:

دیپلوم انجینر وسیم قریشی رئیس ارزیابی مطابقت و سرپرست معاونیت تخنیکي اداره ملی ستندرد (انس)

معاون دوم ریاست جمهوری

رئیس عمومی اداره ملی ستندرد (انس)

معین عواید و گمرکات وزارت مالیه

معین مسلکی وزارت تجارت و صنایع

معین علمی وزارت تحصیلات عالی

معین پالیسی وزارت ترانسپورت

معین پالیسی و پلانگذاری وزارت صحت عامه

معین مالی و اداری وزارت زراعت، مالداري و آبیاری

معین تخنیکي وزارت فواید عامه

معین امور ساختمانی وزارت امور شهر سازی

معین تکنالوژی معلوماتی وزارت مخابرات و تکنالوژی معلوماتی

معاون اکادمي علوم افغانستان

رئیس عموم اداره ملی حفاظت محیط زیست

شاروال کابل

معاون مالی و اداری هیأت عامل اتاق های تجارت و صنایع

رئیس تخنیکي شاروالی ها ارگان های محل

اختصارات

ANSA	Afghan National Standards Authority	اداره ملی ستندرد افغانستان
AS	Afghan Standard	افغان ستندرد
TC	Technical Committee	کمیته تخنیکي
IMAS	International Mine Action Standard	ستندرد بین المللی ماین پاکي
ERW	Explosives Remain of Ware	مهمات باقیمانده از جنگ
BM	Bench Mark	نقطه بارز
MF	Mine Field	ساحه ماین
BF	Battle Field	ساحه جنگي
SP	Start Point	نقطه شروع
TP	Turning Point	نقطه دور

ستندر ملی

سیستم های علامت گذاری پاکسازی ماین ها / مهمات باقیمانده از جنگ

۴. نقطه ای راهنمایی

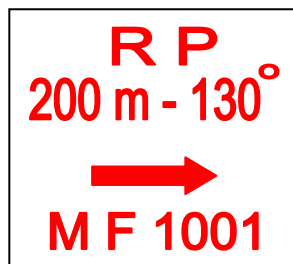
نقطه ای راهنمایی یک نقطه ثابت بوده و در یک فاصله ای مناسب بیرون از ساحه خطرناک قرار دارد. نقطه ای راهنمایی باید به سطح تمام ساحه یک نشانی یا مشخصه دایمی و به آسانی قابل شناخت باشد. موقعیت نقطه ای راهنمایی باید طوری باشد که موقعیت سایر علامت های کنترولی از روی آن تشخیص شده بتواند. لازم است موقعیت نقطه ای راهنمایی سروی گردیده و برای دریافت موقعیت آن (به حساب طول البلد و عرض البلد) از سیستم تعیین موقعیت جهانی یا جی پی اس استفاده شود. نقطه راهنمایی باید توسط یک علامت که آنرا بگونه ای متباز از سایر نقاط راهنمایی کننده و علامت های کنترولی که در ساحه وجود دارند متمایز سازد، نشانی گردد. در جاهای که امکان داشته باشد لوحه ای مذکور باید تقریباً 125 سانتی متر بلند تر از سطح زمین قرار داده شود. لوحه متذکره باید حاوی معلومات ذیل باشد:

الف: حروف "RP"

ب: یک تیرکه به سمت ساحه خطرناک یا نقطه بارز اشاره کند؛

ج: فاصله و زاویه ساحه خطرناک؛ و

د: یک نمبر ساحه خاص که معمولاً پیشوند "MF" مخفف ساحه ملوث با ماین یا "BAC" مخفف پاکسازی ساحه جنگی به آن علاوه میگردد.

شکل 1: نمونه ای لوحه نقطه ای راهنمایی

این لوحه نقطه ای راهنمایی ساحه ای ماین شماره 1001 را نشان میدهد. این لوحه نشان میدهد که نقطه ای بارز ساحه ماین شماره 1001 به فاصله 200 متر از این نقطه و به زاویه 130 درجه (به اساس زاویه مقناطیسی) قرار دارد.

۱. معرفی

داشتن سیستم های معیاری علامت گذاری برای ماین پاکسازی مصون و موثر ضروری دانسته میشوند. علامت های مذکور ساحات خطرناک را بگونه ای واضح و غیر مبهم مشخص ساخته و در کنترل عملیات ماین پاکسازی کمک میکنند. ریاست انسجام و هماهنگی تطهیر ماین به نماینده گی از حکومت افغانستان مسولیت دارد تا سیستم های علامت گذاری را جهت استفاده در فعالیت های ماین پاکسازی افغانستان ایجاد نموده و اطمینان حاصل نماید که موسسات ماین پاکسازی سیستم های علامت گذاری مذکور را مراعات میکنند.

۲. هدف

این فصل از معیار های امور ماین پاکسازی افغانستان حد اقل لازمه ها برای سیستم های علامت گذاری ماین ها و مهمات باقیمانده از جنگ در افغانستان را شرح میدهد.

۳. علامت های کنترولی

علامت های کنترولی برای نشان دادن نقاط کلیدی راهنمایی کننده خارج از ساحات خطر و همچنان ظاهر ساختن حدود اطراف یک ساحه ای پاکسازی شده بکار میروند. لازم است تمام علامت های کنترولی در ساحات امن قرار داشته باشند. همچنان لازم است علامت های مذکور باید در روشنی روز از فاصله 30 متری به وضاحت قابل دید بوده و مقاومت داشته باشند. علامت های مذکور به شکل لوحه ها بوده و یا روی ساختمان ها یا سنگ ها که دایمی باشند، رنگ آمیزی میگردند.

در صورتیکه ساحه با ماین ها، مهمات خوشه یی و مواد انفجاری تعبیه شده متروکه ملوث باشد علامت های کنترولی به رنگ سرخ و در صورتی که ساحه جنگی باشد به رنگ آبی رنگ آمیزی میشوند. علامت های کنترولی که باید برای نقاط کلیدی راهنمایی کننده استعمال شوند قرار ذیل اند:

الف: نقطه ای راهنمایی

ب: نقطه ای بارز

ج: نقطه ای آغاز

د: نقطه ای دور

ه: نقطه ای وسط

۵. نقطه ای بارز

نقاط بارز عبارت از نقاط راهنمایی کننده ثابتی هستند که برای تعیین موقعیت مواد خطرناک یا ساحات خطرناک بکار میروند. در ساحات وسیعی که پاکسازی میشوند میتوان بیش از یک نقطه بارز استفاده نمود تا بخش های مختلف ساحه مذکور نشانی گردد. نقطه بارز متشکل از سه میله آهنی هر یک به طول تقریباً 30 سانتی متر و مستقیماً به زمین فروبرده شده طوریکه میله ها یک مثلثی را بوجود می آورند که طول اضلاع آن 30 سانتی متر میباشد. موقعیت دقیق نقطه بارز همانا مرکز سه میله مذکور است. موقعیت نقطه ای بارز باید توسط جی پی اس مشخص گردد. نقطه بارز باید به فاصله اندکی بیرون از ساحه خطرناک قرار داشته باشد و باید بصورت واضح توسط علائمی که آنها از سایر نقاط بارز و علامت های کنترولی موجود در ساحه متمایز سازد، نشانی گردد. در جاهایکه امکان داشته باشد نقطه بارز باید تقریباً 125 سانتی متر بلند تر از سطح زمین قرار داده شود. لوحه متذکره باید حاوی معلومات ذیل باشد:

الف: حروف "BM"

ب: یک نمبر ساحه خاص که معمولاً پیشوند "MF" مخفف ساحه ملوث با ماین یا "BF" مخفف ساحه جنگی به آن علاوه میگردد.

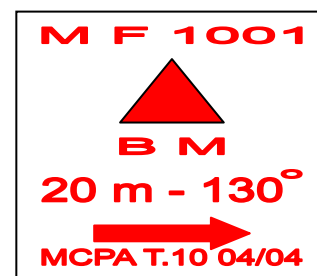
ج: یک مثلث به رنگ مربوطه (نظر به نوعیت ساحه) که طول هر یک از اضلاع آن حد اقل 15 سانتی متر باشد.

د: یک تیر که به سمت ساحه خطرناک اشاره کند

ه: فاصله و زاویه نقطه ای آغاز ساحه خطرناک

و: معرفی تیم سروی که نقطه بارز مذکور را در این ساحه قرار داده اند.

ز: تاریخ تعیین نمودن نقطه بارز در ساحه مذکور.

شکل 2: نمونه لوحه نقطه بارز

لوحه فوق نقطه بارز مربوط به ساحه شماره 1001 حاوی ماین را نشان میدهد که توسط تیم شماره 10 MCPA در ماه اپریل سال 2004 در موقعیت مذکور قرار داده شده است. این نقطه بارز نشان میدهد که نقطه آغاز ساحه شماره 1001 حاوی ماین به فاصله 20 متر و به زاویه ای 130 درجه از این نقطه قرار دارد.

۶. نقطه آغاز

نقطه آغاز نقطه ایست که از آن دهلیز سرحدی ساحه خطرناک سروی شده آغاز میگردد. نقطه آغاز دارای سه میله آهنی بوده که هر یک به طول تقریباً 30 سانتی متر مستقیماً به زمین فروبرده شده طوریکه میله های یک خط جدا گانه تقریباً 30 سانتی متر را تشکیل میدهد. موقعیت دقیق نقطه آغاز همانا مرکز سه میله ای مذکور است. موقعیت نقطه آغاز باید به اساس زاویه و فاصله ای آن از نقطه بارز تعیین گردد.

نقطه ای آغاز باید بصورت واضح توسط سنگ ها یا یک لوحه که بالای میله های مذکور موقعیت داشته باشد نشانی شود. بالای لوحه یا سنگ های متذکره باید به رنگ سفید حروف SP نوشته شوند. در صورتیکه از لوحه استفاده شده باشد، باید شکل مربعی را داشته باشد که طول هر یکی از اضلاع آن حد اقل 50 سانتی متر باشد و در جاهایکه امکان داشته باشد باید تقریباً 125 سانتی متر بلند تر از سطح زمین قرار داده شود.

۷. نقطه ای دور

لوحه نشان دهنده ای نقطه دور باید در تمام نقاطی که استقامت سرحدات ساحه خطرناک تغییر میکنند، نصب گردد. نقطه دور باید دارای یک میله آهنی باشد که مستقیماً به زمین فروبرده شده است. موقعیت هر نقطه تغییر جهت باید با در نظر داشت زاویه و فاصله آن از نقطه دور یا نقطه آغاز قبلی تعیین گردیده و باید با دقتی که از 30 +/- سانتی متر و 2 +/- درجه کمتر نباشد، ثبت گردد. موقعیت های نقاط دور نباید با استفاده از جی پی اس ثبت شوند.

تمام نقاط دور باید بصورت واضح توسط سنگ های رنگ شده یا لوحه که بالای میله آهنی قرار داشته باشند، نشانی گردند. بالای لوحه یا سنگ مذکور باید حروف TP و شماره TP به رنگ سفید و با حفظ تسلسل آن از نقطه آغاز نوشته شوند. در صورت استفاده از لوحه، قطر آن باید از 30 سانتی متر کمتر نباشد و در جاهایکه ممکن باشد باید تقریباً 125 سانتی متر بلند تر از سطح زمین نصب گردد. زاویه هر تغییر جهت و فاصله میان نقطه آغاز و نقطه دور اول و همچنان بین سایر نقاط دور باید در نقشه ساحه خطرناک که ضمیمه گزارش ساحه ماین گذاری شده سیستم مدیریت معلومات برای امور ماین پاکی میباشد، ثبت گردد.

۸. نقطه ای وسط

در صورتی که فاصله میان دو نقطه دور بیشتر از 50 متر باشد، باید از نقاط وسطی استفاده شود تا اطمینان حاصل گردد که مسیر بین نقاط دور به آسانی و بصورت دقیق تعقیب شده میتواند. مانند نقاط تغییر جهت، نقاط وسطی نیز باید دارای یک میله آهنی باشند که مستقیماً به زمین فروبرده شده باشد و باید بصورت واضح توسط سنگ های رنگ شده یا لوحه که بالای میله آهنی قرار داشته باشد، نشانی گردند. نقاط وسط باید به رنگ نقاط دور رنگ آمیزی شوند اما شماره گذاری نشوند. در صورت استفاده از لوحه، قطر آن باید از 30 سانتی متر کمتر نباشد و در جاهای که ممکن باشد باید تقریباً 125 سانتی متر بلند تر از سطح زمین نصب گردد.

نقاط وسط باید در فاصله هایی که مناسب حال وضعیت ساحه باشند و با استفاده از زاویه و فاصله نقطه ای دور و نقطه آغاز قبلی تثبیت گردند. موقعیت های نقاط وسط نباید با استفاده از جی پی اس ثبت شوند. زاویه و فاصله نقاط دور/ نقاط آغاز گذشته یا نقاط وسط قبلی را میتوانید در نقشه ساحه خطرناک که ضمیمه ای گزارش ساحه ماین گذاری شده سیستم مدیریت معلومات برای امور ماین پاکی میباشد، ذکر نماید.

۹. علامت گذاری عملیاتی توسط سنگ ها

سرحدات میان تمام ساحات، کوچه ها/الین ها و نقاط مشخص شده فعالیت های پاکسازی ماین ها و مهمات باقیمانده از جنگ باید بصورت واضح نشانی شوند. در افغانستان سیستم علامت گذاری که بصورت عام استفاده میشود عبارت از رنگ نمودن سنگ ها است. سنگ های مذکور باید حد اقل 15 سانتی متر قطر داشته باشند تا به آسانی قابل دید باشند.

از توده های خاک و چوب های رنگ شده نیز میتوان برای نشانی نمودن ساحه خطرناک استفاده نمود مشروط بر اینکه نشانی های مذکور واضح باقی بمانند و برای تمام کسانیکه در عملیات ماین پاکی سهیم اند قابل تشخیص باشند. در صورت استفاده از چوب های رنگ شده، ارتفاع آنها از سطح زمین باید حد اقل نیم متر باشد.

برای رنگ آمیزی سنگ ها باید از سیستم رنگی ذیل استفاده شود:

الف: سنگ ها به رنگ سرخ: به سرحدات یک ساحه غیر مصون دلالت میکند. فاصله میان سنگ های مذکور باید از دو متر تجاوز نکند.

ب: سنگ ها به رنگ سفید: به سرحدات یک ساحه مصون دلالت میکند. فاصله میان سنگ های مذکور باید از دو متر تجاوز نکند.

ج: سنگ ها به رنگ سرخ و سفید: به سرحد میان ساحات مصون (سفید) و ساحات غیر مصون (سرخ) در عملیات ماین پاکی دلالت میکند.

د: سنگ ها به رنگ زرد: موقعیت یک ماین ضد پرسونل را که در جریان عملیات ماین پاکی تخریب شده است، نشان میدهد.

ه: سنگ ها به رنگ زرد و سفید: موقعیت یک ماینی را نشان میدهد که از یک قطار ماین ها گم شده باشد.

و: سنگ ها به رنگ زرد و سرخ: به موقعیت مهمات باقیمانده از جنگ که در جریان عملیات ماین پاکی تخریب شده باشند دلالت میکند.

ز: سنگ ها به رنگ سیاه: به موقعیت یک ماین ضد تانک که در جریان عملیات ماین پاکی تخریب شده باشد دلالت میکند.

ح: سنگ ها به رنگ آبی: شروع و ختم ساحه ای پاکسازی شده در یک روز در جریان عملیات پاکسازی را نشان میدهد و همچنان برای نشانی نمودن ساحات جنگی نیز بکار میرود.

ط: سنگ ها به رنگ آبی و سفید: سرحد میان ساحات مصون (سفید) و غیر مصون (آبی) در یک عملیات پاکسازی ساحه جنگی را نشان میدهد.

ی: سنگ ها به رنگ سبز: به قطعات نمونه برداری در جریان پروسه نمونه گیری مدیریت کیفیت دلالت میکند.

۱۰. علامت گذاری در دهلیز ماین پاکی

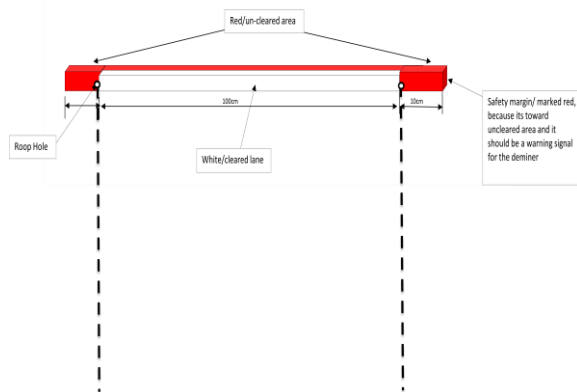
علامت گذاری در یک دهلیز ماین پاکی باید طوری صورت گیرد که یک ماین پال به آسانی تشخیص داده بتواند که کار در کدام ساحه مصون است و در کدام ساحه خطر دارد. موسسات ماین پاکی میتوانند در این مورد روش های متفاوتی داشته باشند. اما روش های مذکور باید بصورت واضح در طرز العمل های عملیاتی معیاری شان که توسط مرکز ماین پاکی ملل متحد برای افغانستان منظور گردیده اند، تذکر داده شده باشند.

در افغانستان برای علامه گذاری یک دهلیز ماین پاکی دو روش متعارف وجود دارد:

الف: برای نشان دادن دهلیزی که ماین پاک در آن مصروف کار است از دو قطار سنگ هایی که به رنگ های سرخ و سفید رنگ آمیزی شده اند، استفاده میشود.

ب: همچنان برای نشان دادن کوچه بی که ماین پاک در آن مصروف کار است از دو فیته یا ریسمان 25 متره استفاده میشود.

لازم است برای نشانی نمودن سرحدات ساحه پاک شده و ساحه پاک نشده در داخل کوچه بی که مابین پاک در آن کار میکنند، از چفتی یا بازوهای چوبی (Base Stick) استفاده شود. بازوی مذکور باید 1.2 متر طول داشته باشد و قسمیکه در شکل ذیل نشان داده شده است که قسمت وسطی آن به طول یک متر به رنگ سرخ و سفید (جناح سرخ به طرف ساحه ناپاک و جناح سفید به طرف ساحه پاک) قرار داده میشود و دو طرف آن به طول 10 سانتی متر به رنگ سرخ رنگ آمیزی شود.

شکل 3: طول و رنگ چوب راهنما (Base Stick)

۱۳. علامت گذاری یک ساحه رها شده/ واگذار شده

نشده

علامت گذاری ساحاتی که پس از مابین پاکی یا به اساس پروسه های رها سازی زمین رها شده باشد باید عاری از ابهامات بوده و برای مالک زمین و مستفیدین آن تصویر روشنی را از محل پاکسازی شده ارائه نماید. این علامت گذاری باید دربر گیرنده علامت گذاری دائمی علامت های کنترولی باشد تا در صورتی که ضرورت به کار های تعقیبیه احساس گردد، ساحه مذکور به آسانی تثبیت شده و بصورت مصون قابل دسترس باشد.

در صورتی که صرف یک قسمتی از ساحه مابین گذاری شده پاکسازی گردد، و ساحات مشکوک باقی مانده باشند، در آنصورت تا حد امکان باید تلاش شود تا ساحاتی که پاکسازی نشده اند توسط کتاره احاطه گردند. ساحات پاک نشده ای که خطرناک محسوب نمیگردند نباید توسط کتاره احاطه شوند بلکه باید بنام ساحاتی که فعلاً پاکسازی نمیشوند یادداشت گردند.

تمام محیط ها و نقاط کنترولی باید هم در گزارش تکمیلی سیستم مدیریت معلومات برای امور مابین پاکی و هم در دیاگرام ها یا نقشه های ضمیمه آن بعلاوه ای تمام اندازه گیری های محیط ها (فاصله ها و زاویه ها) تذکر داده شوند.

همچنان گزارش های تکمیلی سیستم مدیریت معلومات برای امور مابین پاکی و نقشه ها باید حاوی معلومات راجع به پارامتر های تمام امکانات مابین پاکی که در ساحه مورد استفاده قرار گرفته اند بوده و ساحاتی را که تائیدی پاکسازی را حاصل نموده اند نیز مشخص سازند.

۱۱. سیستم حصارها و علامت گذاری های دائمی

ساحات خطر

در صورتی که قرار باشد در آینده نزدیک یک ساحه ملوث با مابین ها و مهمات باقیمانده از جنگ پاکسازی نشود، شاید ضرورت افتد که ساحه مذکور بگونه دائمی علامت گذاری شود. علت این کار میتواند پایین بودن اولویت پاکسازی زمین مذکور باشد یا اینکه ساحه مذکور در مجاورت قریب قریه بی که از آن متضرر میگردد قرار نداشته باشد و یا هم پاکسازی آن از نقطه نظر جغرافیایی برای تیم های مابین پاکی پر چالش باشد. در چنین موارد لازم است تا ساحه بگونه ای نشانی شود که علامت های آن دائمی و مقاوم بوده و مانع کسانی شود که بصورت غیر آگاهانه به ساحه داخل میشوند.

ممکن حالاتی به وجود بیاید که نظر به معیارهای الویت بندی، بعضی ساحات تثبیت شده خطرناک/ساحات مشکوک خطرناک برای عملیات پاکسازی من حیث جز از پروژه پلان نشود، اما خطر بالقوه داخل شدن نا آگاهانه مردم به این ساحات خطرناک وجود داشته باشد. به منظور کاهش دادن حادثات ملکی، جاهای قابل دسترس و قابل دخول ساحات تثبیت شده خطرناک/ساحات مشکوک خطرناک به شکل مناسب علامت گذاری شود تا نشانه های هشداریه واضع و اشکار برای مردم بوجود بیاید تا از داخل شدن خود داری نمایند.

تفصیلات سیستم های علامت گذاری دائمی در فصل 8.4 معیار های بین المللی امور مابین پاکی تحت عنوان "نشانی نمودن ساحات خطرناک" شرح گردیده است.

ماخذ:

معیارهای بین المللی ماین پاکسی

International Mine Action Standard